

"Не се мъчи да съчетаваш старо с ново. Новото ще се изгради само. Съвсем различно. Нека си намери своята форма. Не го спирай. ~~Джиджиджид~~ В борбата за новото ще оцелее само тази форма, която е най-годна за живот... Ариани, монофизити, несторианци, православни. В кипежа на тяхната борба ще надделее само най-близкото до Неизменната Истина.

Но Пулхерия /като Елисавета/ остава носител на новото, което неминуемо побеждава. А Атенасис /като Мария Стварт/ е носител на старото, което неминуемо трябва да загине. И тя загива защото съдбата и я е свързала с старото

Пулхерия. Да се омъжи? Невъзможно. Стара дева. А властта е една примамка. Само като жена на Маркиан може да управлява. Кара го да се захване.

АТЕНАСИС. Не, тя нямаме съзнание на вина. Тя не бе извършила грях. Изповедникът и: Грях е да отхвърлиш Божните закони! А престъпление е да престъпиш човешките закони.

А. Но аз не бях престъпила Божните закони. Да обичам грях ли е?

Исп. Човешките закони са създадени за да има ред в човешките отношения. Ред и правила! Инак никой не би знаел какво е задължението и какво е правото му.

А. Но кои са Божните закони?

Пр. Ти ги знаеш. Не убивай, не крадеш, не извращаваш, не прелюбодействуй, не...

А. Не съм престъпила нито една от тияповели...